

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

7 AUGUSTUS 1945.

7 AOUT 1945.

WETSVOORSTEL

houdende verplichtmaking van de koepokinenting.

PROPOSITION DE LOI

décrétant la vaccination antivariolique obligatoire.

TOELICHTING

DEVELOPPEMENTS

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

MESDAMES, MESSIEURS,

In ons land bestaat er geen enkele wet waarbij de koepokinenting verplichtend gemaakt wordt. Niettegenstaande dit feit, eischen vele openbare en private besturen, bij aanwerving van nieuw personeel, een bewijs dat de kandidaten tegen de pokken ingeënt geweest zijn. Ook bij het leger is de koepokinenting verplichtend evenals bij zekere provinciale besturen en in vele gemeenten van het land. Zelfs stellen zekere private maatschappijen de koepokinenting als aanwervingsvoorwaarde aan hun personeel.

Uit dezen toestand blijkt dat er in België, inzake koepokinenting, geen algemeene maatregel van kracht is en dat de toepassing van de vrijwaring tegen de pokken aan het plaatselijk en privaat initiatief overgelaten wordt.

In de Middeleeuwen richtten de pokkepidemieën ontzaglijke verwoestingen aan in vele landen van verschillende werelddeelen. De koepokken, een spontaan ziekteverschijnsel bij het dier, worden kunstmatig en vrijwillig op het menselijk lichaam overgebracht om dit tegen deze ziekte te vrijwaren. De aandoening, door de inenting veroorzaakt, is van zeer zachten aard en maakt den mensch onaantastbaar wat aangaat de pokken.

In de 2^e helft der 19^e eeuw ondervond men dat menschen, op wie op natuurlijke wijze de « cow-pox » eener koe werd overgebracht, onaantastbaar bleken te zijn voor de pokziekte. De Engelsche geleerde Jenner begreep de groote draagwijdte van dit verschijnsel en ondernam een waren kruistocht voor de koepokinenting.

Il n'existe dans notre pays aucune loi décrétant la vaccination antivariolique obligatoire. Nonobstant ce fait, beaucoup d'administrations, tant publiques que privées, exigent des candidats, lors du recrutement de leur personnel, un certificat attestant qu'ils aient été vaccinés. A l'armée aussi, la vaccination antivariolique est obligatoire, ainsi que dans certaines administrations provinciales et dans beaucoup de communes de notre pays. Certaines sociétés privées posent même à leur personnel la vaccination comme condition de recrutement.

Il résulte de cette situation qu'il n'y a en Belgique aucune mesure générale en vigueur en matière de vaccination antivariolique et que l'application de l'inoculation pour préserver de la variole est laissée à l'initiative locale et privée.

Au Moyen-âge, les épidémies de varioles faisaient de terribles ravages dans beaucoup de pays du monde. La vaccine, phénomène morbide spontané chez les animaux, est inoculée artificiellement et volontairement au corps humain pour le préserver de cette maladie. L'affection causée par l'inoculation est d'un caractère bénin et immunise l'homme contre la variole.

Dans la seconde moitié du 18e siècle on apprit par expérience que des hommes auxquels le cow-pox d'une vache avait été inoculé de manière naturelle, s'avéraient immunisés contre la variole. Le savant anglais Jenner comprit la grande portée de ce phénomène et entreprit une vraie croisade en faveur de la vaccination antivariolique.

Deze kruistocht had als praktisch resultaat de volledige uitschakeling van een plaag waardoor in de 18e eeuw een vierde der bevolking aangetast was.

De onaantastbaarheid inzake pokziekte wordt vlug tot stand gebracht; zij begint in te treden vanaf den vijfden dag na de inenting om haar hoogtepunt te bereiken van den elfden tot den dertienden dag. Zij bestendigt zich gedurende een gemiddelde periode van 7 tot 10 jaren. Daaruit vloeit logischerwijze voort, dat alle kinderen van minder dan 1 jaar ingeënt dienen te worden en dat er dient overgaan tot een herinenting na verloop van een zeker tijdsbestek, op 11 en 20 jarigen ouderdom bijv. Het hoeft natuurlijk niet gezegd dat, in geval van pokken-epidemie, iedereen dient heringeënt te worden.

De epidemieën doen zich hoe langer hoe zeldzamer en minder gevaarlijk voor. Zeker, maar het gaat er nu om die bijna volledige vrijwaring te behouden door, zooals het reeds in vele landen van Europa gebeurd is, ook in ons land de verplichte koepokinenting wettelijk door te voeren om aldus tegen het latente gevaar een aaneengesloten en onverbroken front te vormen.

Ten andere, de verplichting tot inenting zal geen groote veranderingen aanbrengen aan den reeds bestaanden toestand in ons land want zeldzame uitzonderingen zijn de ouders die zich tegen de koepokinenting hunner kinderen verzetten. Maar deze verplichting zal, ten bate van gansch de bevolking, een algemeene maatregel zijn waaraan alle Belgen wettelijk zullen onderworpen zijn.

Dit wetsvoorstel werd ontworpen in nauwe samenwerking met onzen betreunden collega Dr. De Jaegher. Het lag oorspronkelijk in onze bedoeling tegelijkertijd de verplichtmaking van de inenting tegen de *kroep* voor de stellen. Alhoewel de ondervinding en de dokumentatie, waarover wij beschikken, ongeveer overtuigend is, meen ik op dit punt voorloopig eerst een flinke propaganda te moeten aanraden.

Le résultat pratique de cette croisade fut l'élimination complète d'une maladie épidémique dont, au 18e siècle, un quart de la population était atteint.

L'immunité contre la variole est rapidement établie: elle se produit à partir du cinquième jour après la vaccination pour atteindre son apogée du onzième au treizième jour. Elle dure pendant une période moyenne de 7 à 10 ans. De ce qui précède il résulte logiquement que tous les enfants de moins d'un an doivent être vaccinés et qu'il y a lieu de procéder à une revaccination après un certain temps, par exemple, à l'âge de 11 et de 20 ans. Il est évident qu'en cas d'une épidémie de variole, tout le monde devra être revacciné.

Les épidémies se font de plus en plus rares et deviennent moins dangereuses. Certes, mais il s'agit maintenant de conserver cette immunité presque totale par l'instauration légale, dans notre pays aussi, comme cela s'est déjà fait dans beaucoup de pays d'Europe, de la vaccination antivariolique obligatoire et de former ainsi un front uni et continu contre le danger latent.

La vaccination obligatoire n'apportera d'ailleurs pas de grands changements à la situation existant dans notre pays, puisqu'on n'y trouve plus de parents, à quelques rares exceptions près, qui s'opposent à la vaccination de leurs enfants. Cette obligation constituera, au profit de toute la population, une mesure générale à laquelle tous les Belges seront légalement soumis.

Cette proposition de loi fut élaborée en collaboration étroite avec notre regretté collègue, le Dr De Jaegher. Notre intention primitive était de proposer en même temps la vaccination obligatoire contre le *croup*, mais bien que l'expérience et la documentation dont nous disposons soient à peu près concluantes, je crois devoir conseiller au préalable, pour ce qui concerne ce point, une propagande énergique.

A. DEXTERS.

WETSVOORSTEL

EERSTE ARTIKEL.

Ieder kind is verplicht tegen de pokken ingeënt te zijn vóór den ouderdom van 10 maanden.

De verplichting tot inenting rust op de personen die het vaderlijk gezag of het voogdijchap over het kind uitoefenen.

Indien de inenting binnen het voorziene tijdsbestek niet heeft plaats gehad, dienen de verantwoordelijke personen aan den burgemeester der verblijfplaats van het kind een geteekende verklaring over te maken met vermelding van de redenen van niet-inenting.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

Chaque enfant est obligatoirement soumis à la vaccination antivariolique avant l'âge de 10 mois.

Cette obligation incombe aux personnes qui exercent la puissance paternelle ou la tutelle sur l'enfant.

Si la vaccination n'a pas eu lieu dans le délai prévu, les personnes responsables sont tenues de remettre au bourgmestre du lieu du domicile de l'enfant, une déclaration écrite mentionnant les motifs de la non-vaccination.

ART. 2.

De koepokinenting wordt gedaan door een door het gemeentebestuur tot dit doel aangeduiden geneesheer. De inenting der kinderen zal opgeteekend worden in een bijzonder register dat door den burgemeester of zijn schepena-afgevaardigde zal gehouden worden.

Het staat de verantwoordelijke personen vrij de inenting te laten verrichten door een door hen gekozen geneesheer. Deze geneesheer zal er dan toe gehouden zijn aan den burgemeester een verklaring te verschaffen met aanduiding van de data der inenting evenals het soort pokstof en de gebruikte hoeveelheid.

De inschrijving der namen der alzo ingeënte kinderen gebeurt in hetzelfde register. Het model van dit register wordt bepaald door den Minister van Volksgezondheid. Uittreksels uit dit register kunnen kosteloos afgeleverd worden aan de personen die voor bedoelde uittreksels een aanvraag indienen.

ART. 3.

Ingeval het kind ziek is op het oogenblik, dat het bij artikel 1 bepaalde tijdsbestek verstreken is, zijn de verantwoordelijke personen er toe gehouden een medisch getuigschrift voor te leggen. Dit getuigschrift dient den aard der ziekte te vermelden of de gegronde redenen tot uitstel van inenting. Zoonoodig wordt deze verklaring om de drie maanden hernieuwd.

ART. 4.

De bij artikelen 1, 2 en 3 aangehaalde bepalingen zijn toepasselijk op ieder kind van minder dan 10 jaren oud dat uit den vreemde komt en dit binnen een termijn van 2 maanden vanaf den datum van aankomst in België.

ART. 5.

De bepalingen van artikelen 1, 2 en 3 zijn eveneens toepasselijk op ieder kind dat minder dan 10 jaren oud is op 't oogenblik van de inwerkingtreding van onderhavige wet. Aan de verantwoordelijke personen wordt een termijn van 1 jaar toegestaan vanaf het in werking treden van deze wet om de onder hun gezag geplaatste kinderen aan deze bepaling te onderwerpen.

ART. 6.

De kinderen, die reeds de bij de wet voorziene inenting ondergaan hebben, dienen niet opnieuw ingeënt te worden. Nochtans zijn de verantwoordelijke personen verplicht de inenting te bewijzen door medisch getuigschrift of door andere controleerbare middelen: de inschrijving der inenting in het gezondheidsboekje of in het trouwboekje der ouders.

ART. 2.

La vaccination antivariolique est faite par un médecin désigné à cet effet par l'administration communale. La vaccination des enfants sera consignée dans un registre spécial qui sera tenu par le bourgmestre ou son échevin-délégué.

Les personnes responsables ont la faculté de faire vacciner l'enfant par un médecin de leur choix. Ce médecin sera tenu de remettre au bourgmestre une déclaration mentionnant la date de la vaccination ainsi que la nature et la quantité de vaccin utilisé.

L'inscription des noms des enfants ainsi vaccinés se fera dans le même registre. Le Ministre déterminera le modèle de ce dernier. Il pourra être délivré gratuitement des extraits de ce registre aux personnes qui en feront la demande.

ART. 3.

Dans le cas où l'enfant est malade au moment où le délai prévu à l'article premier vient à expiration, les personnes responsables sont tenues de produire un certificat médical. Ce certificat mentionnera la nature de la maladie ou les motifs justifiant la remise de la vaccination. Cette déclaration sera, le cas échéant, renouvelée tous les trois mois.

ART. 4.

Les dispositions des articles 1, 2 et 3 sont applicables à chaque enfant, âgé de moins de 10 ans, venant de l'étranger et ce pendant une période de 2 mois de la date d'arrivée en Belgique.

ART. 5.

Les dispositions des articles 1, 2 et 3 sont également applicables à chaque enfant, âgé de moins de 10 ans à la date de l'entrée en vigueur de la loi. Les personnes responsables disposeront d'une période d'un an à dater de l'entrée en vigueur de cette loi, pour faire appliquer aux enfants soumis à leur autorité les dispositions de la loi.

ART. 6.

Les enfants qui ont déjà été soumis à la vaccination prévue par la loi ne doivent plus être vaccinés à nouveau. Toutefois, il appartient aux personnes responsables de fournir la preuve de la vaccination, soit par certificat médical, soit par toute autre preuve contrôlable: l'inscription de la vaccination au carnet sanitaire ou au livret de mariage des parents.

ART. 7.

Inbreuken op de bepalingen van onderhavige wet worden gestraft met geldboete van 10 tot 100 frank. In geval van herhaalde inbreuk voor dezelfde feiten bestaat de straf uit gevangenisstraf, die den duur van 1 week niet overschrijdt, of een geldboete van hoogstens 200 frank of de twee straffen tegelijk.

De inbreuk wordt als voortdurend en aanhoudend beschouwd totdat het kind ingeënt is of den ouderdom van 12 jaar heeft bereikt.

ART. 8.

De Minister van Volksgezondheid zal de toepassing van deze wet in haar bijzonderheden regelen en is er toe gemachtigd haar volgens haar geest aan te vullen.

ART. 9.

Onderhavige wet is toepasselijk voor gansch het grondgebied van het land vanaf den datum der bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

ART. 7.

Les infractions aux dispositions de la présente loi seront punies d'une amende de 10 à 100 francs. En cas de récidive, la peine sera d'un emprisonnement qui ne pourra dépasser huit jours ou une amende qui ne pourra dépasser 200 francs ou ces deux peines cumulativement.

L'infraction sera considérée comme continue jusqu'au moment où l'enfant sera vacciné ou aura atteint l'âge de douze ans.

ART. 8.

Il appartiendra au Ministre de la Santé Publique de prévoir les modalités d'application de la loi, et de la compléter tout en respectant son économie.

ART. 9.

La présente loi entrera en vigueur sur tout le territoire du pays le jour de sa publication au *Moniteur Belge*.

A. DEXTERS.
